

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CIV. Sergius II. Anno Christi 844. Lotharii 5. Michael III. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65464)

(3) Hujus *dissidii causam ab imperii divisione ortam* refert Petrus de Marca lib. 4. De Concordia Sacerdotii & Imperii cap. 11. §. 2.

(4) Paulus Æmilius de rebus gestis Francorum lib. 3. pag. 55.

CIV.

SERGIUS II.

ANNO CHRISTI 844.

LOTHARII 5. MICHAEL, III. 3.

Quintus decimus dies erat ab eo die, quo Gregorius IV. obiit, cum Sergius II. Sergii filius, Romanus, in ejus locum IV. Idus

Bar. an. Febr. Pontifex inauguratus est, in-
 844. §. 1. consulto Lothario Imperatore. Or
 3. 4. 10. *porci* appellatum, ideoque primum
 13. Pag. omnium Pontificum mutasse nomen
 §. 1. 2. minus honestum, sumpto *Sergii* no-
 mine, invenies apud quosdam. No-
 lim his credas. (1) Sed neque illis
 velim adjungas fidem, qui scribunt.
 Ludovicum II. Lotharii filium ab
 hoc Pontifice Imperatorem corona-
 tum. Nam Ludovicus à patre Rex
 Italiæ seu Longobardorum constitu-
 tus, Romam veniens, Regis duri-
 taxat

taxat titulo ab Sergio sacro oleo inunctus est. (2) Consecratione peractâ, postulatum à Pontifice, ut permitteret, Romanorum proceres fidem suam Ludovico Regi (ut Ecclesiæ defensori) jurejurando obligare. Id verò minimè impetratum. Noluit enim Sergius, superstitie Lothario Imperatore, alium ab Romanis pro Ecclesiæ defensore ac patrono haberi. (3) *Sacra Limina, seu Venerabiles Gradus, quos Hierosolymis* Bar. an. 847. §. *Jesus Christus Dominus Noster suis gressibus & Sanguine consecravit, dudum* 2. 6. Page §. 3. *Laterani latentes, in sui Pontificatus primordiis ante Fores Ecclesie Lateranensis in Scalam vulgò Pilati dictam adaptavit.* (4) Mortuus est anno 847. VI. Kal. Februarii, cum annos ferme tres Summi Sacerdotis munere functus esset.

ANNOTATIONES.

(1) *Os porci, seu bucca porci* non fuit nomen Sergii II, sed, ut quidam putant, Sergii IV. Non igitur ob eam rem nomen mutavit. Baronius ad an. 844. §. 1. *Quos delectat fabulas veris intexere, hunc primum fuisse tradunt Romanum Pontificem, qui creatus Papa nomen sibi*

mutavit, eò quòd nomen indecens tanto sacerdotio visus esset se habere. Sed scias id factum in Sergio IV. neque id accidisse ob turpitudinem nominis, sed reverentia causâ. Cùm enim ille Petrus vocaretur, indignum putavit eodem se vocari nomine, quo Christus primum ejus Sedis Pontificem, principem Apostolorum, ex Simone Petrum nominaverat. Verùm id factum ab Octaviano, qui vocatus est Joannes XII, alii tradunt. Hic autem, ut ait idem Baronius ad an. 955. §. 4. revera primus inventus, qui mutavit sibi nomen, ut qui ex Octaviano voluerit nominari Joannes. Vide Angelum de Nuce in Leonis Ostiensis Chron. Casin. lib. 3. cap. 66. num. 6. & annotat. 2. ad Joannem XII. & annotat. 1. ad Joannem XIV.

(2) Anastasio Bibliothecario credere placeat, qui pag. 351. narrat, Ludovicum à Pontifice Regem duntaxat inauguratum. Anastasio consentiunt Annales Bertiniani ad an. 844. Diplomata, quæ exhibentur, num Ludovici primum conjunctum cum anno 844. explicanda sunt de anno primo Regni ejus Longobardici. Etenim Ludovicus II. quatuor epochas usurpavit. Prima ducit initium ab anno 844. quo à Sergio II. coronatus est, tanquam Rex Longobardorum. Secunda ab anno 849. quo à Patre consors Imperii est factus.

Tertia

Tertia deducitur ab anno 850, quo ipsum Leo IV. unctione sacrâ constituit Imperatorem. Quarta ab anno 855. desumitur quo Lothario Patri demortuo successit, ut docet Pagius ad an. 844. §. 4. & in dissertat. Hypatica cap. 4. §. 16, Itaque non Sergius II, sed ejus successor Leo IV, Ludovicum II, Imperatorem inauguravit, Testatur id Annalista Bertinianus ad an. 850, *Lotharius filium suum Ludovicum Romam mittit, qui à Leone Papa honorificè susceptus, & in Imperatorem unctus est.*

(3) Anastasius Bibliothecarius in vita Sergii II. pag, 352. *His peractis à predicto postulaverunt Pontifice, ut omnes Primates Romanorum fidelitatem ipsi Ludovico Regi per Sacramentum promitterent. Quod prudentissimus Pontifex fieri nequaquam concessit, sed sic orsus est illis: Quia si vultis, Domino Lothario magno Imperatori hoc Sacramentum ut faciant, solummodo consentio atque permitto. Nam Ludovico ejus filio ut hoc peragatur, nec ego, nec omnis Romanorum nobilitas consensit. Tunc deum in eadem Ecclesia sedentes pariter tam beatissimus Pontifex, quam magnus Rex, & omnes Archiepiscopi, atque Episcopi, stantibus reliquis Sacerdotibus, & Romanorum ac Francorum Optimatibus,*

tibus, fidelitatem Lothario Magno Imperatori semper Augusto promiserunt.

Cointius in Annalibus Ecclesiasticis Francorum ad an. 824. §. 21. Deinde fidelitas illis (Regibus Francorum) à Papa populoque Romano promittebatur. Exemplum habet apud Anastasium in Sergio II, qui Lothario Ludovici Pii filio fidelitatem cum Romanis promisit. Istius fidelitatis juramentum duabus praeceptis consistebat in rebus, quarum una spectabat ad Pontificem, ad Francorum Reges altera. Francorum enim Regibus Romani promittebant se Romanis Pontificibus tanquam Urbis Dominis obediunturos, & ad illam promissionem Lotharius capitulo primo respexit: Decernimus, ut Domino Apostolico in omnibus iusta ferretur obedientia, seu ducibus & iudicibus suis ad justitiam faciendam: Item Capitulo nono sic: Novissimè praecipimus & monemus, ut omnis homo, sicut Dei gratiam & nostram habere desiderat; ita praeter in omnibus obedientiam atque reverentiam in Romano Pontifici, Romanus verò Pontifex, populusque Romanus Regibus Francorum, tanquam defensoribus ac protectoribus, promittebant in eorum amicitia se permanuros, adeoque constanter, ut eosdem, quos illi, cum amicis,

tum inimicos in perpetuum habituri essent. Præterea Francorum Reges ex Officio, tanquam defensores ac protectores, Urbis, Ecclesieque Romana tranquillitati quolibet tempore, non tantum per Legatos, sed etiam per se, quando res exigebat, diligentissime studebant. Eo consilio Lotharius, cum tumultus in Urbe post mortem Romani Pontificis ortus fuisset, jussu Ludovici Patris hoc anno Romam profectus est, ibique constitutionem edidit multa complectentem capita, qua pertinent ad eandem Urbis quietem. Unum est de Pontificis electione, quia nuperrime post obitum Paschalis Urbs duas fuerat in partes divisa. Sunt alia de judiciis, deque rebus Ecclesiarum occupatis, atque hæc tota spectant ad æquilitatem, sine qua pax in Civitate custodiri nequit. Nullum igitur in Lothariana constitutione verbum occurrit, quo tibi jure persuadeas, supremum tunc Urbis dominium non penes Papam, sed penes Francorum Regem fuisse.

(4) Ita de decessore suo Sergio II. loquitur Paschalis II. in Constitutione edita anno 1099. quæ servatur in Archivo Lateranensi, teste Card. Lambertino De Serv. Dei Beatif. & Beat. Canoniz. lib. 4. part. 2. cap. 25. num. 15. qui in eodem capite

narrat, memorata *Sacra Limina* seu *verabiles gradus*, seu Scalas sanctas Salvatoris nostri appropinquantis ad mortem vestigiis calcatas, ac sanguine resperfas, & juxta antiquiorum Patrum traditionem pietatis causâ ab Hierosolymis ex pratorio Pilati Romam operâ S. Helenæ matris Constantini Imperatoris translatas apud S. Joannis Lateranensem Basilicam asseruari, *Scalarum gradus* esse octo supra viginti: hos Constantinum Imperatorem posuisse in Porticu Palatii juxta Scalam, quæ ducebat ad *Patriarchium*: Sergium II. anno 844. cum injuriâ temporum non essent amplius in scalarum formam dispositi, ædificio constructo collocasse ante Basilicam Constantinianam, seu Lateranensem: Cælestinum III. collocasse ante Sacrum *Patriarchium* juxta Porticum Lateranensem: denique Sixtum V. nobile illud, quod adhuc exstat, Ædificium construxisse, ac sanctarum *Scalarum gradus* disposuisse ante *Capellam* toto terrarum orbe celeberrimam, quæ dicitur *Sancta Sanctorum*, ut legitur in Constitutione 105. ejusdem Sixti in *Bullario Romano*.

CV.

S. LEO IV.

ANNO CHRISTI 847.

LOTHRRII 8. MICHAELIS III.

6.

Justis